

TAPPARA C94 KANADAN MATKA 27.12.2008-8.1.2009

C94-ikäluokan Kanadan reissun suunnittelu alkoi noin reilu vuosi ennen varsinaista matkaa. Pontimena oli halu tarjota pelaajille kokemuksia pelistä sen synnyinmaassa ja samalla antaa heille elämyksiä, jotka antaisivat virikkeitä myös pelikentän ulkopuolella. Osa pelaajista siirtyy tämän kauden jälkeen pelaamaan todellista kilpakiikkaa C1-ikäluokkaan, toiset hakeutuvat muihin joukkueisiin, joten tällainen matka on luonnollista järjestää tällaisena vedenjakajakautena.

Valmisteluita tehtiin pitkin vuotta ja monet vanhemmat uhrasivat kymmeniä ja satoja tunteja matkan toteuttamiseksi ja varojen keräämiseksi. Matkan varsinaisena järjestäjänä toimi naapuriseuran matkoja jo pitkää järjestänyt Harry Hannelius.

Matkalle lähti kaksi joukkuetta, yhteensä 27 pelaajaa sekä valmentajat, muut toimihenkilöt sekä iso joukko vanhempia ja sisaruksia.

Matkavalmistelut kiihtyivät kohden joulua ja samassa tahdissa myös matkakuume kasvoi. Vihdoin koitti hartaasti odotettu aamu.

Lauantai, 27.12.2008

Matkapäivä alkoi 05.15 Hakametsästä, jolloin nousimme bussiin. Matkatavaroiden kanssa oli ahdasta, sillä bussimatkaajia oli lähes kuusikymmentä. Jokainen laukku saatiin kuitenkin kyytiin, osa bussin keskikäytävälle. Olimme luottavaisia, että perillä tilaa olisi enemmän, sillä Amerikassa kaikki on niin suurta.

Lensimme Seutulasta ensin Frankfurtiin, jossa odottelimme jatkolentoa pari tuntia. Pelaajat kulkivat käsketyssä varustuksessaan siniset lippikset päässä useana ryhmänä, ja loimme positiivista Suomi-kuvaa Saksassa. Jatkolento kohti Torontoa lähti ajallaan n klo 13.30 Saksan aikaa. Edessä olisi kahdeksan tuntia kestävä Atlantin ylitys.

Lento meni hyvin. Saavuimme Torontoon vain hieman myöhässä, eli n klo 16.30 paikallista aikaa. Sankan sumun vuoksi kone joutui odottamaan hetken näkyvyyden paranemista, ennen kuin pääsi laskuun. Pitkän päivän paras uutinen oli se, että myös kaikki laukut ja pelaajien varusteet saapuivat Kanadaan.

Sunnuntai, 28.12.2008

Aamulla oli herätys seitsemältä. Sinisten ensimmäinen peli alkaisi jo klo 10.00, joten seurue lähti jäähallille hyvissä ajoin.

Burlingtonin vuosittainen Golden Horseshoe AAA-kiekkoturnaus järjestettiin tänä vuonna 41.kerran. Sinne on kutsuttu joukkueita pääosin Pohjois-Amerikasta. Edustettuina olivat: Tyke (2001-syntyneet), Novice, Atom, Pee wee, Bantam (nuorempi C) ja Midget-ikäluokat. Me osallistuimme kahdella joukkueella Bantam Major-turnaukseen.

Mainway-Arena muistuttaa etäisesti Tesoman jäähallia, joten katsojilla ei tulisi olemaan sopeutumisvaatimuksia. Pahvimukikahvia sai kahviosta ja katsomossa oli mukavan viileää.

Päivän pelit:

10.00: Tappara Blue –Niagara Falls Canucs (1-2)
17.00: Tappara Orange – Vaughan Kings (1-2)
20.45: Buffalo Saints – Tappara Orange (0-7)
21.30: Welland Tigers – Tappara Blue (5-8)

Pojat haettiin päivällä perheisiin, muulle seurueelle jäi vähän aikaa käydä kylillä. Old Oakville ei tarjonnut mitään veret seisauttavaa elämystä, sunnuntainen pikkukaupunki nukkui myrskyn jälkeisessä talvipäivässä. Päivä kului jäähallilla pelejä seuraillessa.

Kahdella kentällisellä pelaaminen, rankka matkapäivä ja kuiva hotelli-ilma asettivat poikien kestävyyskoetukselle. Aamiainen koostui paahtoleipä-munakokkeli-paistinperunamössöstä, ja vitamiineja saa hakea muualta. Omaehtoinen itsestä huolehtiminen, lämpimästi pukeutuminen ja terveellisen ruoan syöminen ovat tärkeitä juttuja turnausviikolla.

Päivä oli pitkä, rankka, mutta silti mukava. Hotellille palattiin yhdentoista jälkeen. Edes päivän aikana juodut kahdeksan pahvimukillista pahaa kahvia eivät häirinneet unen tuloa.

Maanantai, 29.12.2008

Toinen pelipäivä Burlingtonissa. Pojat ovat yllättävän elinvoimaisia ja pelikuntoisia. Raskas reissun alku ei ole verottanut voimaa niin paljon, kuin eilen pelkäsimme. Hyvä juttu.

Isäntäperheet toimittivat pojat halleille sovitusti. Pojat olivat latautuneet muna-pekoniaamiaiset syötyään toisen päivän tapahtumiin.

Wave Twin-Arena, jossa pelit tänään osaltamme pelattiin, on edellistä hallia monipuolisempi. Katsomot ovat edelleen pienet, mutta muuten fasiliteetit ovat kohdallaan: On maalivahtiharjoittelutila ja laukaisuharjoittelutila sekä hyväkokoinen ja –tasoinen ravintola.

Ottelut alkoivat mukavasti: Oranssit nylkivät päivän ensimmäisessä pelissä amerikkalaisjoukkueen Rochesterista lukemin 0-6, joten onnistuneella iltapelillä olisi mahdollisuus semifinaaleihin.

Ennen iltapelien alkua turnausisännät olivat järjestäneet juhlanan avaustilaisuuden, jossa jälle kutsuttiin molemmat Tapparan joukkueet sekä isäntäjoukkueet. Golden Horseshoe:n turnausjohtaja, Paul Fratesi toivotti suomalaiset vieraat lämpimästi tervetulleiksi tapahtumaan. Pohjoisamerikkalaiseen tapaan kiitospuheissa ei ylisanoja säästely. Joukkueet hiljentyivät kuulemaan Suomen ja Kanadan kansallislaulut. Tarkkaavainen katsoja saattoi nähdä kyyneleen kehittyvän parin suomalaisäidin silmäkulmaan.

Lahjat vaihdettiin, suomalaislippikset luovutettiin isäntäpelaajille, ja illan ottelut voivat alkaa.

Päivän pelit:

- 12.30: Rochester Americans – Tappara Orange (0-6)
- 13.30: Tappara Blue – Quinte Red Devils (1-4)
- 18.30: Hamilton Huskies – Tappara Blue (2-0)
- 18.30: Tappara Orange – Burlington Eagles (1-2)

Olimme kohteliaita vieraita, ja isännät voittivat illan pelit. Semifinaalipaikka jäi haaveeksi molemmille suomalaisjoukkueille. Poikien esitykseen sai kuitenkin olla erittäin ylpeä. Yhdessäkään pelatussa ottelussa meitä ei pyöritetty tainnoksiin, jokainen peli oli täysin voitettavissa. Taso on siis kohdallaan.

Illalla meille oli järjestetty mukava tapahtuma buffet-päivällisen muodossa jäähallin ravintolassa. Paikalla olivat isäntäjoukkueet vanhempineen, turnausjärjestäjät ja me. Tunnelma oli korkealla ja iloksemme totesimme, että kanadalaispojat käyttivät ylpeinä saamiaan lippiksiä.

Tiistai, 30.12.2008

Päivän varsinainen ohjelma alkoi yhteisellä siirtymisellä Appleby Arena:lle, josta haimme pojat Niagaran reissua varten. Isäntäperheiden pojat jatkoivat taisteluaan semifinaaleissa, ja meillä oli pelit tältä osin pelattu.

Ajoimme täpötäydellä bussilla ja yhdellä henkilöautolla Niagaran putouksille. Paikka on näkemisen arvoinen, putoukset ovat upeat ja kaupunki on rakennettu turismia varten. Matkamuisto- ja ruokapaikkoja on satoja.

Menimme seuraamaan illalla bantam-finaalia Central-Arenalle. Siellä suomalaiset toivotettiin tervetulleiksi kuuluttamalla meistä kolmannen erän alkupuolella. Ohikiitävän hetken olimme kuuluisia. Hamilton Huskies voitti Vaughan Kings:n lukemin 2-0 ja juhli näin Golden Horseshoe-mestaruuttaan.

Keskiviikko, 31.12.2008

Uudenvuoden aaton aamu valkeni tosiaan aurinkoisena ja kylmänä. Mukavaa, että ei sada. Isäntäperheet palauttivat pojat hoiviimme aamupäivän aikana. Yleinen vaikutelma oli, että pojilla oli ollut mukavaa perheissä.

Puolen päivän aikoihin lähdimme Torontoon. Ajoimme Hockey Hall of Fame:en ja menimme tutustumaan kiekkoikonien historiaan. Pojille maksetut päivärahat polttelivat taskussa vain parin tunnin ajan, sillä suuri osa niistä jäi kiekkomuistomyymälään. Täällä oli myös mahdollisuus kuvauttaa itsensä Stanley Cup-pokaalin kanssa.

Seuraavaksi tutustuimme Air Canada Center:iin, joka on Toronto Maple Leaf:n ja NBA-joukkue Toronto Raptors:n kotihalli aivan kaupungin keskustassa. Rakennus näyttää päällepäin melko vaatimattomalta, mutta kätkee mystisesti sisäänsä hyvätasoisen areenakompleksin.

Meidän piti jäädä seuraamaan vuoden vaihtumista ja ilotulitusta Torontoon, mutta toteutimme vaihtoehtoisen suunnitelman ja palasimme hotellille. Pakkasta oli kymmenkunta astetta ja tuuli oli kova. Kukaan ei halunnut kärvistelä ulkona neljää tuntia odottamassa raketteja.

Hotellilla otimme vastaan vuoden 2009. Tämä tapahtui melkolailta tarkasti kello 07.00 Suomen aikaa.

Torstai, 1.1.2009

Uudenvuoden päivänä viimeisen kerran Oakvillen Quality Suites-hotellin aamupalan. Ahtauduimme tavaroinemme bussiin ja siirryimme Torontoon.

Toronto on Kanadan suurin kaupunki ja Ontarion provinssin pääkaupunki. Kaupungin asukasluku on n 2,5 miljoonaa asukasta, Suur-Toronton alueella asuu kaikkiaan n 5,9 miljoonaa ihmistä.

Torontossa vietimme muutaman tunnin Eaton Centerissä. Se on paikallinen Koskikeskus, vain vähän isompi, kuten miljoonakaupungissa kuuluukin. Tapasimme Ilveksen matkalaisia ja vaihdoimme heidän kanssaan kuulumisia.

Hotellimme Torontossa oli Ramada Plaza, joka oli ihan mukavatasoinen reissuhotelli. Sisäänkirjautumisen jälkeen lähdimme tutustumaan Canadian National (CN) Tower:iin, maailman toiseksi korkeimpaan vapaasti seisovaan rakennelmaan, jolla on korkeutta 553,3m. Tornin rakennutti vuonna 1976 Kanadan valtiollinen rautatieyhtiö, (Canadian National Railway) josta nimi CN-Tower on peräisin.

Perjantai, 2.1.2009

Matkapäivä: Matka Ottawaan kesti reilut kuusi tuntia. Pysähdyimme puolivälissä syömään pohjoisamerikkalaista kansallisruokaa. Saavuimme perille onneksi vielä valoisan aikaan. Hotelli oli jälleen Quality Suites, ensivaikutelma näytti ihan hyvältä.

Ottawa on Kanadan pääkaupunki vuodesta 1858 asti ja maan neljänneksi suurin kaupunki. Asukkaita Ottawassa on 774000, esikaupunkeineen n 1 miljoona, joista englanninkielisiä noin 56%

Pojat kokoontuivat päivälliselle klo 19.00. Huomenna olisi kaksi peliä molemmilla joukkueilla, joten nukkumaan tuli mennä ajoissa. Takana olevien reissu- ja vapaapäivien jälkeen piti terävöityä ja keskittyä peleihin.

Lauantai, 3.1.2009

Paluu peliarkeen: Herätys ja aikainen aamupala, porukka bussiin ja matkalle kohti jäähallia. Matkaa Kemptvilleen on noin puolensataa kilometriä ja tarkoituksena on osallistua OEMHL (Ontario East Minor Hockey League) -AA-tapahtumaan (Major Bantam International Showcase Day) kahdella joukkueella, joista kumpikin pelaa kaksi peliä. Pelit ovat harjoituspelejä paikallisia AA-joukkueita vastaan. Joukkueista poissa olivat pari kipeiksi tullutta pelaajaa, joten ukot riittävät hädin tuskin kahteen kenttään per joukkue.

Kaikille pojille ei olisi perhemajoitusta tarjolla. Joukkueen johto päätti, että Oranssit sekä muutama poika Sinisistä pääsee perhemajoitukseen kolmeksi päiväksi, muut yöpyvät vanhempien kanssa hotellissa.

Päivän pelit:

10.00:	Rideau St.Lawrence Kings – Tappara Blue:	2-3
11.30:	Seaway Valley Rapids – Tappara Orange:	1-7
14.00:	Ottawa Valley Aces – Tappara Blue:	4-6
15.20:	Ottawa Valley Silver Seven – Tappara Orange:	1-1

Illalla palasimme takaisin hotellille Ottawaan, jaoimme pojat tasaisesti Oransseilta vapautuneisiin huoneisiin ja söimme myöhäisen päivällisen.

Sunnuntai, 4.1.2009

Tänään oli NHL-pelipäivä. Haimme Oranssin joukkueen pojat Kemptvillen jäähallilta, jonne isäntäperheet toivat heidät. Bussilla ajoimme Montrealiin Canadiensin kotihalliin. Päivän peli on Canadiens – Florida Panthers.

Montreal on Kanadan toiseksi suurin kaupunki Toronton jälkeen. Montrealin asukasluku on n 1,6miljoonaa ja se on maailman neljänneksi suurin ranskankielinen kaupunki. Monikulttuurisen Montrealin asukkaista 69% puhuu äidinkielenään ranskaa ja vain 12% englantia.

Montreal Canadiens (*ransk Canadiens de Montréal*) on yksi NHL:n perustajista ja kuudesta alkuperäisestä Original Six-joukkueesta. Stanley Cup-mestaruuden seura on voittanut 24 kertaa, useammin kuin mikään muu organisaatio. Joukkueen kapteeni Saku Koivu ei tänään valitettavasti pelannut.

Meille varatut paikat olivat hallin katon rajassa. Vaisun alun jälkeen kotijoukkue terävöityi ja mätti toisessa erässä neljä maalia. Peli päättyi varsinaisen peliajan jälkeen tasalukemiin 5-5. Maalittoman jatkoajan jälkeen kotijoukkue ratkaisi ottelun voittolaukauskisassa: GO – HABS – GO!

Pelin jälkeen nousimme taas bussiin ja ajoimme vajaa parisataa kilometriä takaisin Ottawaan.

Maanantai, 5.1.2009

Arki alkoi, samoin pelit: Tänään olisi jälleen pelipäivä Ottawassa Kemptville-Kanata-alueella. Paikallisilla ovat koulut alkaneet lomien jälkeen, joten pelit pelataan illalla. Päivän aikana meillä oli aikaa yrittää päästä eroon Kanadan dollareista.

Illan peleihin lähdettiin kahdessa osastossa: Oranssien pojathan olivat perheissä, ja heidän vanhempansa ajoivat KRC-Arena:lle Kanataan katsomaan peliä. Hyvin kävi, voitto tuli.

Sininen joukkue lähti iltakuudelta Walter Baker Sports Centre:en, jossa vastassa oli paikallinen AA-joukkue. Sekin peli voitettiin, vaikkakin vaisulla pelillä.

Päivän pelit:

18.00:	Kanata Blazers – Tappara Orange:	2-5
20.00:	Nepean Raiders – Tappara Blue:	1-4

Pelien jälkeen hotellilla oli tarjolla myöhäinen illallinen: Iso lautasellinen siipiä jokaiselle. Syödessämme myötäelimme paikallisten riemua, sillä Kanada oli juuri voittanut alle 20v nuorten jääkiekon maailmanmestaruuden: Ruotsi kaatui illan finaalissa lukemin 5-1. MM-pelit muuten pelattiin aivan kivenheiton päässä niistä halleista, joissa omat pelimme olivat. Taisipa jokunen nopea käydä katsomassa aiemmin päivällä pelatun pronssiottelun, jossa vastakkain olivat Venäjä ja Slovakia.

Tiistai, 6.1.2009

Jätimme aamulla Kanadan pääkaupungin taaksemme. Kanadan kiertueemme viimeinen ja 15. pelimme pelataan Casselman-areenalla, noin kolmen vartin ajomatkan päässä Ottawasta. Siellä vastassa on Casselmanin alueen kolmesta AA-joukkueesta koottu joukkue, joka ottaisi mittaa meidän yhdistelmäjoukkueestamme. Ensimmäistä kertaa tällä reissulla Siniset ja Oranssit pelaavat yhdistetyllä joukkueella. Muutama poika oli tosin sairaana ja siten pois pöytäkirjoista.

Peli oli reipasta jääkiekkoa, Tappara vei voiton lukemin 2-4. Näytti siltä, että kanadalaiset eivät oikein jaksaneet vauhdissamme enää kolmatta erää.

Pelin jälkeen ajoimme Montrealiin ja siellä ensimmäiseksi paikalliseen urheiluliikkeeseen tekemään viimeisiä varustehankintoja.

Keskiviikko, 7.1.2009 – torstai, 8.1.2009

Kotimatka alkoi noin aamuyhdeksältä paikallista aikaa. Yöllä oli tullut lumimyrsky, jonka seurauksena keli oli huono. Lentoihin oli odotettavissa myöhästymisiä. Koska hotelli sijaitsi aivan lentoaseman vieressä, siirtyminen tapahtui helposti. Oman bussimme lisäksi kuljetuksissa auttoi lentoaseman sukkulabussi.

Lennot myöhästyivät. Jäimme lopulta Frankfurtin koneesta ja seurue jaettiin kahdelle myöhäisemmälle lennolle. Onneksi molemmat konekunnat saapuivat lopulta turvallisesti Seutulaan, toinen aiemmin ja toinen myöhemmin. Aiemmin saapunut matkustaja oli viettänyt paluumatkallaan yli 26 tuntia.

Lopuksi

Pelaajat selvisivät matkasta ja peleistä hienosti. Heidän esityksiinsä kaukaloissa sai olla aidosti ylpeä. Lähtökohtatilanne pelien osalta oli kannaltamme epäedullinen, sillä rakensimme reissua varten kaksi pientä joukkuetta. Tämä johtui siitä, että reissulle halukkaista vajaasta kolmestakymmenestä pelaajasta viisi oli maalivahteja. Tästä huolimatta jaksettiin pelata kahdella kentällisellä reipasta jääkiekkoa.

Matka oli erinomainen, muistoihin jäävä kokemus. Pelaajat huomasivat, että kuvia ei tarvitse kumartaa. Pelikokemus toi varmuutta ja rohkeutta omaan pelaamiseen. Itsevarmuus kasvoi hurjasti.

Vanhempien ryhmä toimi hyvässä yhteishengessä, mikä auttoi matkan onnistumista. Vaikka suurin osa oli maksanut matkasta kalliin hinnan, talkoohenkeä löytyi matkatavaroiden käsittelyssä, kuljetusten järjestämisissä sekä yleisessä huolenpidossa.